

tillige har en Forpligtelse til og har erhvervet den overordnede Myndigheds Samtykke til, at den i Tilfælde af Udeblivelse af Renter er forpligtet til at foretage en Ekstraudskrivning paa Kommunens Beboere. Naar derfor i sidste Række alle Landets skatteydende Borgere paa en Maade ere Garanter for Laanene, der optages i en Kreditforening, forekommer det mig, at større Garanti kan ikke nogen Debitor yde en Forening, end Tilfældet her vil være med Kommunerne. Jeg kan derfor ikke egentlig se, at det skulde være nødvendigt at opsamle en i alt Fald betydeligere Reserverfond, hvad der naturligvis ikke kunde ske, uden at Laanevilkaarene bleve strammede en lille Smule. Jeg ser oprigtig talt ikke, hvad Nytte en saadan Reserverfond har. Den har sin Nytte i en Kreditforening, hvor der kommer adskillige usolide Debitorer, og hvor Tabet altsaa skal dækkes af Kassebeholdningen, men her, hvor der ikke er Tale om usolide Debitorer, og hvor der kun vil blive meget kort Henstand, vil naa meget lettere kunne arrangere sig med et eller andet Pengeinstitut, som ordner den Sag for Kreditforeningen, uden at man derfor behøver at have en Reserverfond, i alt Fald af større Betydning. Dermed vil jeg ikke sige, at det ikke kan være ganske hensigtsmæssigt at gøre sig uafhængig af Bankerne under alle Forhold og altsaa have saa meget i en Reserverfond, som kan være tilstrækkeligt til at foretage en øjeblikkelig kontant Udbetaling; naar Kuponerne ere forfaldne, saa at man ikke skal gaa hen og laane. Men en saadan reel Betydning har en Reserverfond ikke for en saadan Kreditforening, som den har for andre Kreditforeninger.

Det ærede Medlem, som talte sidst, beskæftigede sig nærmest med Sognekommunerne og mente, at der kunde være Tale om Statsgaranti for disse Obligationer. Jeg er meget bange for alle Statsgarantier, men jeg ser ikke den fjerneste Grund til, at Statsgaranti skulde være fornøden ved en Forening, for hvilken, som jeg haaber, en Gang Landets samtlige Kommuner eller i alt Fald største Delen af dem staa som Garanter. De ere fuldkommen lige saa sikre som Staten; thi de repræsentere jo i Virkeligheden

Staten. — Det ærede Medlem syntes at tro, at Landkommunernes Gæld kun beløb sig til saadan noget som 20 Millioner Kr. Det er imidlertid en Misforstaaelse; thi i 1894 havde Sognekommunerne en Gæld af 20 Mill. Kr. og Amtsraadskredsene en Gæld af ca. 8 Mill. Kr.; men lige over for denne Gæld af henholdsvis 20 og 8 Millioner havde Sognekommunerne Aktiver, der vare vurderede til et Beløb af over 46 Millioner Kr. og Amtsraadskredsene Aktiver, der beløb sig til 12 Mill. Kr., saa hvis man vil se hen til den reelle Sikkerhed, der er i Kommunernes Aktiver, vare de Laan, der vare optagne til 1894 jo mere end fuldt ud sikrede ved disse Aktiver. Da det maaske kan interessere at erfare, hvorledes det i 1894 stillede sig for Landets andre Kommuner, skal jeg oplyse, at Købstæderne her i Landet havde i 1894 en Gæld paa omtrent det samme, 27 Mill. Kr., men havde Aktiver for 43 Mill., og Kjøbenhavns Kommune havde den Gang en Gæld af 36 Mill., men Aktiver for 48 Mill. Alle Landets Kommuner tilsammen havde i 1894 en Gæld til Beløb 90 Mill., medens de Aktiver, som de paagældende Kommuner ejede, stode i en Værdi af over 150 Mill. Kr., og Kommunerne havde derhos aarlige Indtægter gennem deres Budgetter til Beløb 51,800,000 Kr. Det viser sig altsaa, at selv om der kan være enkelte Kommuner, der have anspændt deres Kræfter temmelig stærkt, er dog den Sikkerhed, som Kommunerne i dette Øjeblik frembyde, saa ubetinget, at der ikke kan være mindste Tvivl om, at det Kreditforeningspapir, som Flertallet af Landets Kommuner udsteder, maa nyde ubetinget Tillid paa Markedet, og det er derfor i alt Fald min Tro, at det, alt som Renten sættes, vil kunne nyde samme gode Kurs næsten som Statsobligationer. At det har Betydning, hvilken Rente man sætter, er en Selvfølge, og i denne Henseende skal man vogte sig for at gaa for højt op. Naar Forholdene i det Øjeblik, Kreditforeningen kommer frem, tillade at sætte en lav Rente, vil det være det absolut hensigtsmæssigste; men det kan ogsaa være, at Omstændighederne ere saadanne, at man for ikke at lide for stort et Kurstab hellere maa betale $\frac{1}{2}$ pCt. højere Rente. — Med Hensyn til Afdragene, som Kommunerne